

духъ“ нѣколко пѣти спокойно, тихо, при думата „душа“ ще почувствувате подъ лъжичката си особена топлина, особена мекота и ще изпитате желание да помилвате всичко, което се намира около васъ. Като произнесете думата „духъ“, ще изпитате особена сила, особена активностъ. Думата „душа“ произвежда мекота, а думата „духъ“ — сила. Думата „душа“ произвежда вътрешно разширяване къмъ даденъ центъръ, а думата „духъ“ — разширяване навънъ, съ желание да се завладѣе свѣтътъ. Това сѣ преживявания, които ще имате отъ произнасянето на думитѣ душа и духъ.

После ще се запитате: Азъ душа ли съмъ? — Душа съмъ, защото душа, мириша нѣщо. Както виждате, думата „душа“ има нѣколко значения: душа, мириша нѣщо; душа нѣкого, т. е. хващамъ нѣкого за гърлото, опитвамъ го, дали е душа, или не, дали живѣе, или не. Следъ това ще си кажете: Азъ съмъ духъ. Като кажете тази дума, ще усѣтите, че въ васъ се влива едно течение на сила, на активностъ, съ желание да излѣзе навънъ. При произнасяне на тѣзи две думи, ще се образуватъ две течения: едното иде отвънъ, минава презъ главата и слиза въ симпатичната нервна система. Другото течение излиза отъ симпатичната нервна система, минава презъ сърцето и оттамъ се разпростира въ главата. При произнасянето на думата „душа“, теченията идатъ отгоре и проникватъ вътре въ организма; при произ-